

יוזם המשחק: אורי גליקמן
הפקת המשחק: ישי הולנדר
אורי גליקמן
מוריה שלום
אינפוגרפיקה: דב כריש
אלישע נדב
הפקה: מירי כנרת המבורגר

לצפייה
בסרטון
סיקור את
הברקוד

רגע ההכרעה מתקרב, ומתקפה
ישראלית באיראן נראית ממשית מאי
פעם. אבל מה הלאה? האם ייפלו
טילים בתל־אביב, או "רק" קטאמים
בפריפריה? האם אובמה יסכים
לענות לשיחת טלפון מישראל?
וכמה זמן תוכל דעת הקהל בארץ
לעמוד מול תמונות של טייסים
שבויים? פרויקט מיוחד של מקור
ראשון, בהשתתפות מיטב המומחים
והפרשנים, מנסה לענות על השאלות
שיכריעו את גורלה של ישראל

היום שֶׁאַחֲרָיו והיום שֶׁאַחֲרָיו

| צור ארליך |

אמנון לורד, עיתונאי
מקור ראשון
מנחה המשחק

עופר שלח, עיתונאי
מעריב וערוץ 10
נשיא ארצות הברית

עמית סגל, עיתונאי
ערוץ 2 ומקור ראשון
התקשורת בארץ ובעולם

ד"ר מרדכי קידר, מזרחן
אוניברסיטת בר־אילן
הפלשתינים, חזבאללה ומדינות ערב

פרופ' אפרים ענבר, ראש מכון
בגין־סאדאת באוניברסיטת בר־אילן
ראש ממשלת ישראל

ד"ר אלדד פרדו, איראנולוג
האוניברסיטה העברית
המשטר באיראן

אלוף (מיל') איתן בן־אליהו
מפקד חיל האוויר לשעבר
חבר בכיר בפורום השמינייה

ישראל מימון, מזכיר הממשלה בעבר
חבר בפורום השמינייה
ואחראי על העורף

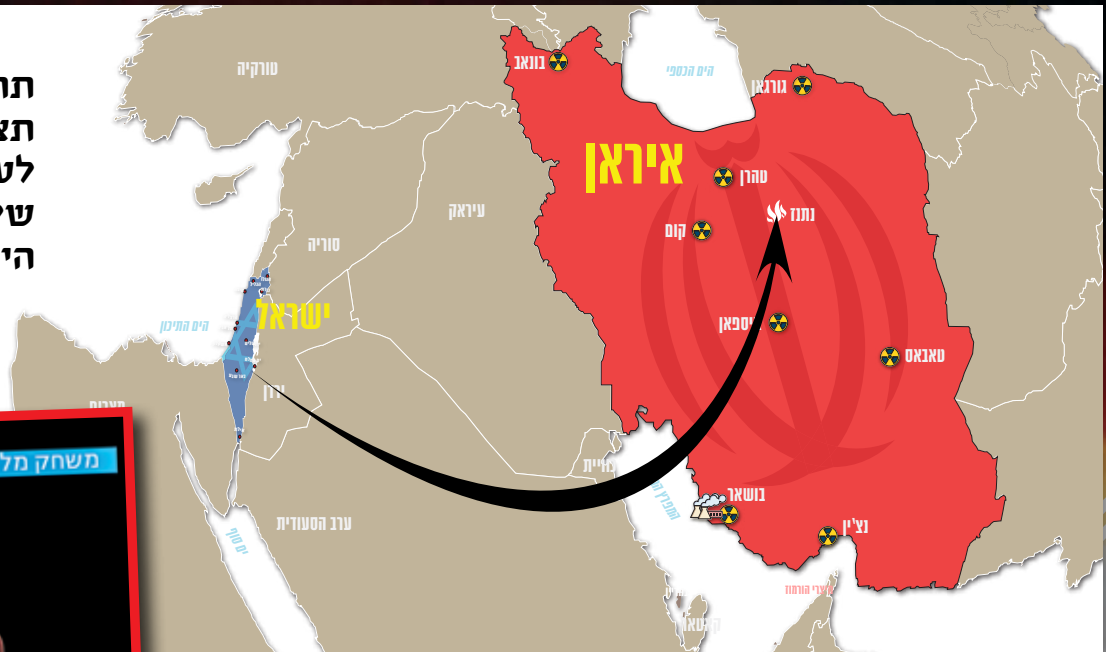
המשתתפים
והתפקיד
שגילמו

הפתיחה נקבע בידי מערכת העיתון | הכתבה המופיעה בעמודים אלה היא עיבוד עלילתי של הדברים שנאמרו במשחק המלחמה

משחק המלחמה, המדמה את התגלגלות האירועים לאחר תקיפה ישראלית באיראן, התקיים בבית מקור ראשון לפני שבועיים וחצי | תרחיש

תחילה יותקף הכור בנתנז. אם התקיפה תצליח צבאית, אך טהרן לא תשתכנע לעצור את תוכנית הגרעין שלה, יאושר שלב שני - מתקפה נרחבת על מרב היעדים הגרעיניים באיראן

הם התנאים שיגרמו לה לממש את האופציה הצבאית שלה, ולתקוף מתקני גרעין באיראן. "תודה לך, אדוני הנשיא", אמר ראש הממשלה נתניהו לאובמה בטלפון בחול המועד סוכות. "תודה לך מקרב לב על החרפת העיצומים הבינלאומיים על איראן בחודש יוני, ועל הלחץ שהפעלת במשא ומתן של סבא"א עם איראן על הקפאת פרויקט הגרעין; אבל אתה הרי מבין שזה לא עובד על איראן, ושאייראן משטה בך".

ראש הממשלה ושותפי הסוד הקפידו באותם ימי הכרעה להדרים את התקשורת. אמנם נתניהו בילה יותר מהרגיל במשרדו בקריה בתל-אביב, סמוך למשרד הביטחון ולמטה הכללי של צה"ל, אך רבות משיחותיו עם ראשי מערכת הביטחון הוא קיים בירושלים. העולם חייב לחשוב שעסקים כרגיל; שהמשבר המתמיד עם איראן נמצא במינון המתאימות המוכר והיגוע. ישיבות השמינייה, ועדת השרים להצטיידות בשמה הביורוקרטי הרשמי, התקיימו אף הן בירושלים, בעוד הקבינט שבלשכת ראש הממשלה. בעוד שנים רבות, כאשר לכל הישיבות כסוסות הציפורניים הללו יוקדשו רק שורות ספורות בספרי ההיסטוריה, הן תסוכמנה אולי כך: אם אין אני לי מי לי, אמר שר הביטחון. כשאני לעצמי - מה אני? השיב לו השר לענייני מודיעין, מודאג מהאפשרות להמרות את פי אמריקה.

אם לא עכשיו, אימתי? רעם ראש הממשלה. כי לאמריקה היה זמן. ולישראל לא.

הקצים כלו ב־15 באוקטובר 2012, כ"ט בתשרי תשע"ג. הקצים כלו, משמע כל הקצים כולם. ביום שני זה, יום שטוף זיו של אחרי החגים, ישראל הגיעה לנקודה שבה אם לא תפעל, פצצת האטום האיראנית היא עובדה מוגמרת, וישראל בדרך לא להיות עובדה, וכן להיות מוגמרת. קו הקץ, צומת ההכרעה, נקודת האליחזור, סוף העולם - כל הקלישאות נכונות.

שלושה מקורות אמנים של המוסד באיראן, שאינם מכירים זה את זה, הודיעו בימיים האחרונים באופן חד-משמעי: הרפובליקה האסלאמית מתחילה בהעברת ציוד צבאי אסטרטגי - מכשור להעשרת אורניום, מתקנים לייצור נשק גרעיני ואמצעי שיגור - לאתרים ממוגנים באזור קום. עמוק באדמה, מחוץ להישג ידה האווירית הארוכה של ישראל. ב־15 באוקטובר הגיע אימות רביעי, מהמקור הבכיר ביותר שהיה לישראל במדינת עימות מרכזית מאז אשורף מראן. קוק פרסי, כינו אותו בחיבה הקברניטים הבוודדים של מערכת הביטחון שידעו על קיומו. אגף המודיעין של צה"ל, מצדו, בישר זה תשעה ימים בראש הצי"ח היומי (ציון ידיעות חשובות), שאיראן פרצה את הדרך לעבר העשרת אורניום ברמה המאפשרת ייצור חומר בקיע למטרות צבאיות. בחודשים האחרונים חזרה ישראל והבהירה לנשיא ארצות הברית ברק אובמה ששני הדברים הללו בדיוק - יצירת מרחב חסינות לגרעין האיראני, והעשרת אורניום ברמה גבוהה -

הציתו את דמיונם של העורכים בדיעות אחרונות ובערוצים המסחריים הרבה יותר. "ביני בולס לנו את הביסלי", האשים יו"ר האופוזיציה שאול מופז במסיבת עיתונאים מיוחדת כשהתברר שמחיר החטיפה האמיר שלא כדן. "חטופים בכל מחיר, חטיפים לא", הבריק שלט יצירתי במשמרת מחאה מורחבת, שזכתה לכינוי "הפגנת המיליון ורבע".

על שולחן חדר ההמתנה בלשכת ראש הממשלה הצהיבו להם ביום ההכרעה עיתוני היום: אחד עסק בעמודי הראשון בשר הפנים, שכינה את העובדים הזרים "טפילים". השני קידם פרישיה סביב עוזרת חדשה של שרה נתניהו. ההכנות הקרחוניות של המקלטים ואזורי המיגון בשבועות האחרונים חלפו מתחת למכ"ם התקשורת. קל וחומר התכונה המוגברת בבסיסי חיל האוויר, ביחידות מחסני החירום ובבסיסים סודיים למיניהם. לשעטה האיראנית אל הגרעין, להידוק העיצומים על הסחר עם טהרן וקשרי המדע איתה, ולמשא ומתן היגע בין איראן לסבא"א - לכל אלה הוקדשו לאורך השבוע, וגם הבוקר, עמודים פנימיים בודדים וידיעות יבשונות ב־כרתי המהירות, מצוות עורכים מלומדה. מבצע רענון המקלטים והמסכות מצא את סיקורו לאורך הקיץ במודעות לשכת הפרסום

שלושה שבועות לאחר מכן, בשישה בנובמבר, נועדו להתקיים הבחירות בארצות הברית. הסקרים הראו על שוויון שברירי: ברק אובמה הדמוקרטי ומיט רומני הרפובליקני מתנדנדים שניהם סביב 45 האחוזים, ומפלגת טרם החליטו מסרבת לאבד ולו אחד מעשרת האחוזים שלה. הנשיא אובמה, ראש הסיי-איי איי ומוכירת המדינה הבעי, כל אחד בדרכו, הבנה להדרתה של ישראל, וניסו להרתיע אותה מלפעול באופן אלים. הם הרעיפו הבטחות אמיצות לפעולה אמריקנית בעת צרה, ומנגד שיגרו איומים, שאינם נעימים אך עדיין הם מפחידים פחות מפצצה איראנית.

ישראל מצדה שקדה זה כחודש ימים על צ'ופר נאה לבת בריתה שמעבר לים, בעזרתו הנדיבה מן הצפוי של מחמוד עבאס. במשא ומתן חשאי שהתקיים ברב-עמון הושגה פריצת דרך מדינית, שבכוחה לזעזע אמות ספים כאן ובעולם הערבי: דיון מעשי למדי על קו גבול בין ישראל למדינה פלשתינית, שאינו מבוסס בהכרח על קווי ארבעה ביוני '67.

ארצות הברית הייתה כמובן בסדר העניינים המדיניים, והדברים דלפו גם לעיתונות, אך הצד הפלשתיני הכחיש נמדות ולכן הסיפור כיכב בכותרות הראשיות רק יום אחד. אוהלי הסיכוב השני של המחאה החברתית, שנזקפו בראשית קיץ 2012 וטרם קמלו בגשמי הסתיו,

מקור ראשון שיחת טלפון ראשונה בין ראש הממשלה ושר הביטחון

מקור ראשון תמונת ראשונה של מתקן גרעיני באיראן

מקור ראשון תמונת ראשונה של ראש הממשלה ושר הביטחון

בשעות החשכה הראשונות של 16 באוקטובר 2012, אור ליל' בתשרי תשע"ג, יצא צה"ל ל'מבצע יהלום': מתקפה משולבת על תוכנית הגרעין האיראנית. נשיא ארצות הברית לא עודכן מראש. הופצצו מפעל העשרת האורניום בנתנז, כור המים הכבדים בארק, ועוד כמה כורים ומרכזי מחקר גרעיני

יכלה להמתין עד לאחר הבחירות. היא יודעת היטב שאם אני שאר הנשיא לקדנציה שנייה ואחריה, החל מיום אחרי הבחירות ידעי חופשיות לעשות כל דבר שאני מחליט שהוא נכון, בלי שיקולים אלקטורליים".

ההדוּעָה הרשמית שיצאה מהבית הלבן בתום הדיון הייתה שישראל נתבעת להפסיק מיד את הפעולה המלחמתית. מה שלא נאמר בה היה חשוב לא פחות: ארצות הברית איננה מטילה סנקציות על ישראל, בודאי איננה מאיימת עליה. עם זאת היא הבהירה שכל הגורא למי שצריך לשמוע. "היא המרתה את פינו, ולכן איננו פורסים עליה מטרייה צבאית מפני תגובות צבאיות של איראן או של גרורותיה".

אולם גם לארצות הברית קווים ארוניים, שחצייתם תגרום לה להתערב. "כשהאיראנים הודיעו בתחילת 2012 על אפשרות של סגירת מצרי הורמוז", הוכיח אובמה לאנשי צוותו, "בהכרזו שזה קו אדום מבחינתנו, והאיראנים אכן נסוגו. גם הפעם נשמור על האינטרסים שלנו, והם כוללים בין היתר את חופש הנוסעה בחורמוז ואת יציבות המשטר בסעודיה".

אחמדינז'אד מודר

בחלונות הגבוהים בטהרן נדלקו האורות בארבע לפנות בוקר. המנהיג העליון עלי ח'אמנאי כינס את שבעת עוזריו הקרובים, בראשם יועצו הבכיר לעניינים בינלאומיים עלי אכבר ויליאטי ושר ההגנה גנרל אחמד ואחירי. ההודעה מחקה מפניהם את אותות הנמנום: כווי ההשמדה הנופצים גברו על קורי השינה. ומי לא בא, כי לא נתנו לו לבוא?

הנשיא מחמוד אחמדינז'אד.
"לא ציפינו שישראל תפעל עצמאית", הודה ויליאטי באוזני חבריו, "אבל המהלך

הישראלי. יודעים מה, יותר מזה. כל מרען שיבוא לישראל – דינו כסלמאן רושדי. כל אוניברסיטה שתארח מרען ישראלי – דינה כסלמאן רושדי".

בישיבה החולט גם על שורת מהלכים מידיים. עוד באותו לילה החל גל מעצרים של אנשי אופוזיציה ומנהיגי מיעוטים ברחבי איראן, "לחודא שאף אחד לא מנצל את המצב". 1,500 ננקים איראניים הוחזמו עם שחר לגבול איראן למדינה בעלת ההתקדמות המרעית הכי מהירה בעולם – אין שום אפשרות להרוס. ישראל תקפה מדינה שאין לה שום כוונה מטהרן הוראה טלפונית לשגר גל רקטות לצפון. "דדי עד עכשיו לא היינו במלחמה איתה. זאת תהיה מלחמה ארוכה מאוד. העם היהודי ביצע השמדת עם נגד האיראנים, כמו שסופר במגילת לישראל עילה לפלוש ללבנון ולחטל את חובאללה, הפעם חיסול שאי אפשר להשתקם ממנו. לנשיא כוריה בשאר אסד, הנתון עדיין במלחמת אורחים עם המורדים, התקשר ח'אמנאי גם כן מאותה סיבה, והודיע לו שהוא פטור מהתערבות: "סוריה לא משמשת כרגע בסיס להגיש סיוע ללבנון".

הנסייה מגלה עצמאות

נסראללה לא קצץ לרום. "אנחנו לא שפוטים של איראן", סינן, "השיקולים שלנו הם לבנוניים, לא איראניים. מטרתנו להקים את המדינה השיעית שלנו בלבנון, ואנחנו לא רוצים שישראל תתקוף אותנו עכשיו. אנחנו גם לא סוכנים של סוריה; הרי המדינה הזו מתפרקת, הכורדים כבר הכריזו על מדינה עצמאית בצפון, הדרוזים תפסו שליטה בגבול אירוז בדרום, לא סוכנים של סוריה; הרי המדינה הזו מתפרקת, מחפשים צרות, ולא נשתמש בפצצות הכימיות שכל מיני סורים נתנו לנו". באירצון הזה נסראללה ללוחמיו לטפחך טילים על צפון ישראל למשך שעות אחדות – אך לא על חיפה ולא על מאביערה. קצרינו, מטולה, צפת, כרמיאל וגם תרשיחא ספגו.

גם מצד חמאס, עד לא מכבר בן חסותה של איראן, התגובה הייתה צוננת. בניגוד לציפיות, הארגון לא טיווח את ישראל. "השיקולים שלנו הם שיקולים של מדינה, לא של ארגון טרור", הסביר אסמאעיל הנייה למקורביו. "לכן איראן העבירה את תמיכתה, זאת ולשכמותו. כינתיים, שישחקו האיראנים לפנינו ויכתשו את ישראל".

אבל ח'אמנאי לא בנה על נסראללה, ובודאי לא על העותים. המטח המבוקש מלבנון היה מבחינתו רק מתאבן. כמנה עיקרית הוא הכריז פומבית שאיראן נמצאת במלחמה עם ישראל; "דדי עד עכשיו לא היינו במלחמה איתה. זאת תהיה מלחמה ארוכה מאוד. העם היהודי ביצע השמדת עם נגד האיראנים, כמו שסופר במגילת לישראל עילה לפלוש ללבנון ולחטל את חובאללה, הפעם חיסול שאי אפשר להשתקם ממנו. לנשיא כוריה בשאר אסד, הנתון עדיין במלחמת אורחים עם המורדים, התקשר ח'אמנאי גם כן מאותה סיבה, והודיע לו שהוא פטור מהתערבות: "סוריה לא משמשת כרגע בסיס להגיש סיוע ללבנון".

פירושה הכואב של ההכרזה הזו עתיד היה להתברר לישראל ולשאר העולם לאורך השבוע. סל המגהפיגועים יצא לדרך. המטרה: לגרום לישראל נזק כבר ככל האפשר, ובעיקר להרוס את המדע הישראלי. איראן שיגרה משטחה ומשטח לבנון טילים שכוונו אל תעשיית ההייטק הישראלית – כאומרת שישראל הפציצה מתקני מחקר של מעצמה מרעית-טכנולוגית שלווח, והנה היא נענית בהודיות. שורה של מפעלי טכנולוגיה עילית באזור הצליה נפגעה. בית אינטל חרב. מחבל מתאבד התפוצץ בתוך קבוצה של חניכי תוכנית תלפיות, עתודת הגנאים של חיל האוויר הישראלי. בתל-אביב שוחרר מתוך מקום מסתור מקור קרינה ורדיואקטיבית נמוכה.

בזירה העולמית, איראן שבה ואיימה בסגירת מצרי הורמוז, שער הכניסה המי למפרץ הפרסי ולנפט שלו. הפעם היא גיבתה זאת במעשים: סוללות ארטילריות ובליסטיות וגם תרשיחא ספגו.

הועמדו מעל לחופים, ובמים פזרו מוקשים שאפשר להפעילם מרחוק, ברצות המפעיל. כן הוטבע כלי שיט אמריקני קטן מול חופי בחריינ; ארגון של "לוחמי חירות" שיעים מנסיכות זו נטל אחריות.

"המטרה אנוניי האסטרטגיות שלנו", הסביר ח'אמנאי לשבעת היושבים ראשונה במלכות, "היא להפריד בין ארצות הברית וישראל, בלי לגרור את הראשונה למלחמה. אמנם, אנחנו תקפים אנוניי אמריקנית אחת קטנה, כאת אודרה". דרך השגרירות השוויצרית וצינורות אחרים, העבירה איראן לארצות הברית מסר מאיים: "יש לנו יכולת להטביע נושאות מטוסים ולעשות לכם פרל-הרבור שני, אבל אנחנו רוצים אתכם מחוץ למלחמה. אם לא תתערבו, לא נסגור את המצרים".

אולי, הציע אחד היועצים, זו ההודמנות להכריז רשמית שמכיוון שהתקפנו על ידי מדינה גרעינית, גם אנחנו מתחילים לפתח נשק גרעיני? "תשאיר את הפנטזיות האלה למאיר רגן", השיב לו ח'אמנאי, והוסיף את הדקלום הרגיל: "אין לנו שום כוונות כאלו. כל הסיפור על הגרעין הצבאי האיראני הוא מוזימה ציונית-אמריקנית של חבורת שקרנים מוצצי דם. מטרתנו לקדם את המדע והטכנולוגיה של איראן ושל העולם האסלאמי בכלל, ולחולקי את ההגמוניה העולמית, הנמצאת כיום בידי החברה המטריאליסטית המערבית המופקרת".

נתיניהו מגשש

עם שחר, כשח'אמנאי וסריסו קמו משיבת החירום ויצאו לתפעל את החלטותיה, התעוררו אורחי ישראל לחשות המסעירות. עיתוני היום, יום ג', נרפסו בלילה עם חדשות מן העירין הקודם. אפילו את אתרי החדשות באינטרנט תפסה המתקפה בפיג'מה. בשעות הראשונות שלאחר ההפצצה, שעות אשמורת שלישית בישראל ובאירופה, התקשורות האמריקנית היה שנתנה את הטון. בדרך כלל, המסר היה

"ידידי, אתם אוחזים במקל בשני קצותיו", ענה אובמה. "גם מפציצים בניגוד לדעתי ובניגוד להתחייבות שנתתי לכם, וגם רוצים לאחר מעשה שנמשיך להתגייס למענכם בזירה המדינית. למה נחפזתם כל כך? הרי אתם יודעים שהגרעין האיראני לעולם לא יהיה חסין מפנינו. אמרנו לכם שנדע מתי האיראנים מחליטים לשעוט לפצצה"

גיבוי מוחלט למהלך הישראלי. רשת פוקס, אתר הווליסטריט ג'ורנל ושאר כלי תקשורת שמרניים אף מתחו ביקורת על תגובת הנשיא אובמה. עכשיו, משהתעוררה אירופה, הודרוו עיתוניה להעלות השערות שארצות הברית שתופה מאחורי הקלעים למתקפה. "הנה לנו ההסבר לפריצת הדרך המפתיעה בין הישראלים לפלשתינים ברבת-עמון", אמר יותר מפרשן אחד.

התקשורת האלקטרונית בישראל התייצבה עם בוקר כחומה בצורה סביב הממשלה והעומד בראשה. כל ההשכונות והשנאות נשכחו ברגעים אלה של חסד וחרדה. ב"ynet הגיח ומרעיש אף יותר: דירידי בית האח הגדול שוחררז לבתייהם.

ומה בתקשורת הערבית? אל-ג'זירה ושכמותו הלהיטו את יצרי המשטמה של הצופים בעזרת קליפים אנטטי-ישראליים בוטים – אך בניואנסים של תוכניות המלל, וברמוזים דקים במאמרי הפרשנות, ניכרה אנות הדרווחה: הישראלים התגברו בגופם להציל את מדיניות המפרץ משני האיראנים.

בשש וחצי בבוקר התיישב ראש הממשלה לנשח הודעה לאומה. קודם סיכם לעצמו את המצב עד כה: פגיעות טעות במטרות – וזה, מבחינתו, העיקר. עם הצלחה לא מתווכחים, ומן הניסיון אני יודעים שירדינו בעולם יגנו אותנו כלפי חוץ, אך ימחאו לנו כפיים בלב. עיכוב גדול צפוי בתוכנית הגרעין האיראנית. נעדירים: הכרות מלחמה איראנית; מטח טילים בצפון; ארצות הברית וועמת אך אינה מאיימת במעשים. ציפיתי לגרוע מזה, חשב.

"אורחי ישראל", פתח את הודעתו הקצרה, "כחותינו תקפו הלילה בהצלחה את מתקני

והיום שאחריו

תמונת המציאות הכואבת במתקני הגרעין שהופצצו התחורה והלכה: התוכנית המפוארת להשגת נשק יום הדין נסוגה אחור שבע שנים. "אני מוצא באסון הזה צד חיובי מאוד", אמר עלי ח'אמנאי. "העם זועם. מדינה מזוהה וחצופה קלקלה לו את הפרויקט המדעי הלאומי. זה מלכד אותו סביב המשטר. גם מעמדנו בעולם המוסלמי התחזק, ובקרוב נצליח לשכנע את מצרים לבטל את הסכם השלום עם ישראל"

"אני יורה על פי מה שאני צופה מישראל כתגובה", הגדיר זאת השיח' נסראללה באוזני עוזריו ברגע של גילוי לב. "אני לא רוצה להקים עליי עוד פעם את מה שהיה ב'2006. נעשה מה שצריך כדי לצאת גיבורים, להיראות כמי שהכו בישראל, וגם לעשות מעורף לחברים שלנו באיראן, אבל לא יותר"

הגרעין באיראן, והסירו מעל כולנו סכנה קיומית מיידית. אני יודע שהאויב יגיב. אני יודע שהתגובות תהיינה כואבות. ואני יודע שאתם, אזרחי ישראל, חזקים".

בישיבת הקבינט המדיני-ביטחוני הצביעו
השרים על שלוש התחומים העיקריים
שהודו המדיני-ביטחוני ביותר צריכים לספק בהם
הבוקר. בתחום המדיני, אמרו, יש להקפיד
על דרישה רציפה עם ארצות הברית, ולשמר
את התאום בין ודעות הבריטון של שתי
המדינות. הדגעה לשגר מיידי לווינסונג
את ראש המוסד נפלה, לאחר ששר החוץ
ערכו כי אובמה אינו מוכן לקבל שכלב זה
יפלוטמי מרוכב כליפ גומחה, בריטניה,
רוסיה וארצות הברית, כמנופי לחץ לריסונג
של איראן וגרורותיה. בתחום הצבאי החלט
לערוך גיוס מילואים מוגבל, מן להבניה
את ההגנה בגבולות עם לבנון ועזה. ובתחום
ההעקף, הודו המנהגת המליץ להכריז על מצב
חירום של כוננות אורחית גבוהה, אך בינתיים
לא להכניס את הצביר למלטים.

הבאמצעים המודרניים הם בעיניי פעולות תחזוק הצלחה הצבאית, העיקרי ראש הממשלה הנבחרים על סדר העדיפויות שלו. "מה שנחזק יעשה, וככל שאפשר לשחק בשחקן. הדברים יתיישבו".

"תקשורת כבר לאומה", שאל אחד השירים. "אני לא יום שיהיה. אחרי שיצא בהודעה התקשורת שלי, מה לי לומר לה אם הוא רוצה לומר לי משהו, שיתקשר".

“אתה חייב לעשות את זה”, השיב השׂר.
 “משוּוּ פה מִפְּרִיעַ לִי”, התערב בכִּיד
 אחר, וביקש להיות גם מי שהוא באמת, אלוֹף
 במִילִי אִיתָן בְּיָאִלְהוּ, ולשֹׁטֵף את עֲמֻדָתוֹ.
 “הַמֶּצֵּב הַבוֹקֵר אֵינֶנּוּ פֶּסֶחַ, מִדּוּר, אֲמַר,
 עוֹד שְׁבוּ, אֲנַחְנוּ עוֹלָמִים לְגִלּוֹת שְׂאִירָאן
 מִמַּמְשֵׁת בְּרִצְיֹנוֹת אֶת הַכְּרֹת הַמִּלְחָמָה שְׁלֵה,

שחזרואללה תוקף בכל הכוח, וזי יורע מי עור.
אם המערכה תימשך יותר משלושה שבועות
אספער רכבת אורחית של נשק, וכרע העולם
כזול נגדו. וקוד לא יכרעו על מסיסם שאלי
פילו בשבי, ועל חוסנה של דעת הקהל בארץ,
שיתעדר מדר מאוד. אם הייתי ראש ממשלה,
הייתי קצת יותר אוראי. של חירות קטות.
ש פה מעטפת מדינית שאם מנחיש אותה,
אם נכשלים בה, היא מפילה גם את הפעולה
וצבאית הכי מוצלחת שלא תהיה.

"האיראנים הגיבו בחוכמה כשנכנסו לסך שנבעה ביניהן האמריקה. כמעט אפשר לומר שהתיתום בין אמריקה לאיראן נולד עכשיו מהתיתום בין אמריקה לישראל. איראן ממשיכה במאמצים הללו. אין לי ספק שהאמריקאים לא ייתנו לישראל ליפול, אבל זה הונו לרוץ ולנסות לשקט את היחסים איתם. לדבר איתם גם דרך האירופים. לנסות לשכנע אותם שעכשיו, לאחר שעשינו מה שעשינו, הם יצטרפו אלינו וגבייר את ההלחץ מזרני - יש סיכוי שהמאמץ מושלם יעבור. הנה שניסינו לעשות איתם שנים ולא ממש הצליח, ואולי אנו נרוב מאמצים שבוטיניים הקרובים יעברו. יעבור. למעשה, אני מציע לחתור למסר ישראל-אמריקני משותף כלפי איראן.

“אני מציע גם לבחון עוד דרך: להעביר כתישי את המסר שאנחנו עוצרים, ונתונים לאיראן הדוממת. נאמר להם: ‘אתם טוענים שבכלל לא רציתם לפתח נשק גרעיני. כל האיראניזציה שלנו מוצמדת אחת. בואו נעכשיו, תורידו שאלות עוצרים את התוכנית, בתוך שבוע ימים תחלף מהם אנו אנון עושים’. כך או כך, זו תהיה תקופה של הכלה מצדנו, אבל כמובן בבהיר למי שצריך להבהיר שהוא יאמשך עד בלי דם, ושלא מתברר איראן ממשיכה לדרור לגרעין, לא בתחוב ידיים”

"אני מקבל את עצות חבריי", סיכם ראש הממשלה, "ומתכוון לנסות ליצור

ערוץ תקשורת בדרג הגבוה ביותר האפשרי עם האמריקאים. המטרה היא להסביר להם שהפעולה שלנו תטיימה, ושנאנחנו רוצים להוכיח את הלהבות, ושבעיקר הפעולה הישראלית היא מנוף נוסף בידי ארה"ב לשים קץ לתוכנית הערעור האיראנית. המסר שיוצא היום מכולנו לציבור הישראלי הוא שהפעולה החיונית שלנו הצליחה, שצריך עכשיו לסגור את התגובות בחריקת שן, ושנאנחנו מנסים לתאם עמדת פתח עם ירידתנו הוותיקה ארצות הברית. צריכה להיות כל דבר אחר חוץ מהמסר הזה תהיה מבוזת" מנעשה שלן ייסלח".

קלינטון מודאגת

במלאת יממה ראשונה להפצצת המתקנים
הגרעיניים, אור ליום רביעי, מתקפת הטילים
השני וכוללה נמשכה אף שזמן עשר השעות
הקצובות. בסראלה, מחברת, הלחיש ש
העיתוי הנכון מבחינת לחימה הגורד. גם
מתקפת הטילים האיראנית על מרכז הארץ
הייתה בעיצומה. שתיהן יחד גרמו לארץ
הדוויגים בעורף הישראלי. מבצעים בגוש
דן. בזירה העולמית שדרה כבר עצבנות רבה,

משום ששחיר הכית נפס קפץ פי שלוש, בלש
ההשש מסגרת מצרי הורמו ומהשתוללות
בצאית איראית במקום. בהרסות בעולות
החלו להגיב בירידה. מסרי הגישוש
הישראליים עשו את דרכם מעל לאוקיינוס
האטלנטי והגיעו לאוניו שא ארומבה.
"ידידנו היקרים בירושלים פשוט לא
מבינים את מצב רוחי", אמר הנשיא האמריקני
לרעייתו מישל בארוחת הערב. "הם חיבלו
במכתובן סביבני להיכחד מחדש. את האוויר
האמריקני, הגרעין האיראני מעניין כשלג
האיראני, אבל על מחירי הנפט אני יכול
להפסיד בכחירות."

בישיבה שקיים באותו יום עם היועץ לביטחון לאומי, מזכיר ההגנה, ראש המטות

המשולבים, מזכירת המדינה ובכירים נוספים, טענתו היא שאובמה היא ממשלה חדשה, וצפוניים יצאו יותר את צפוניים של פחות. "אחרי הקצת שחלפו בשנה האחרונה לישראל היה הבחן ביותר שיכול להיות. הרי רובכם נסעם לישראל במיוחד כדי להעביר את המסר הזה. המסר הבוטש שהעברנו רחוק מאוד מלהיות משוה כסגנון ההסמכה בשתיקה של ממשל רייגן ב-1981 לתקיפת האונייה העיראקית. ולכן, אם הישראלים חושבים שהם מגנה אותם רק מהשפה ולחוץ, כמו רייגן, אז שמועית טעות מבורה.

קלינטון מודאגת

עכשיו את האונייה שלנו במפרץ הכניסו אותי לרילימה. אם יתברר סופית שהם עומדים מאחורי המתקפה, ולא הבחריינים, המעשה הזה לא יישאר בלי תגובה. תגובה מוגבלת, כן, אני חוזר ואומר, אין לי כרגע שום אינטרס להתערב שם. אם איראן תחסום את מצרי הדרומה, או תפגע באופן מסיבי בנכסים אמריקניים, זה כמובן סיפור אחר.

כלומר, אתה נתן לישראל לדמם?"

שאלה חילרי קלינטון.

“כשלב הזה כן. היא מדינה חזקה מאוד, ועוד לא קרה דבר שהוא מעבר לדימום המובול במזרח התיכון. לא תשכח, 34 יום ישראל התחמשה עם חיובאלה בקיץ 2006, ולא הנשיא בוש וגם לא אף אחד מהמפלגה שלנו העלה על דעתו סרצות הבטרת צייסיה להתערב בהם אזגב, ב2006 בקנענו לישראלים גבולות גזרה והגבלנו אותם בחקיתת התשתיות כלבננו, כי יציבות המשטר בביתרות אים ישראל חשובה לנו. הפעם זה נכון שבעתים, אני אומר תרצה להגיב בצבאית כלבננו, אני מתכוון להחמיב לה גבולות קטושים הרבה

יותר; ולחזבאללה - את יודעת מה, לכל
הזרועות של איראן - אני מוכן לשחרר את

החבל יותר מכפי שהיינו מוכנים לסבול ב־2006. ישראל מגששת אצלנו לתקן את היחסים, ואני מתכוון לרמוז לה שהדרך לכך עוברת במוכנות מצדה להכיל ולספוג יותר מכפי שהכילה אז".

קריאה "לשני הצדדים" להפסיק את "מעשי האיבה" - זה היה המסר העיקרי בתדרוך העיתונאים של דובר הבית הלבן למחרת בבוקר.

"מיט רומני קורא לנשיא אובמה לתת גיבוי מיידי לישראל", ציינה כתבת רשת סיי בייאס. "מה תגובתכם?"

"שלא כמו הפוליטיקאי מר רומני, נשיא ארצות הברית אינו פנוי עכשיו למשחקי בחירות", השיב הדובר. "הבית הלבן עסוק במשבר בינלאומי קשה במזרח התיכון".

“ומה עם ההחלטה המתגבשת בקונגרס, באותה רוח?” שאל, חנוט בעניבה, איש הוול-סטריט ג'ורנל. “אני רוצה להזכיר לך את עיקרון הפרדת הרשויות,” נענה.

"האם", שאל כתב הושינגטון פוסט, "הממשל יפעל במישור הדיפלומטי, יחד עם האיחוד האירופי, רוסיה ומעצמות נוספות, ללחוץ על הצדדים לרסן את עצמם?"

"כרגע איננו פועלים מעבר לקריאה לצדדים להפסיק את מעשי האיבה".

אמברגו הטלפונים שהטיל ארובמה על נתניהו נמשך, אבל אותו שר בכיר שייכר שלטוש על לבו שראש ממשלת ישראל, יהודה וילקס את יהח"ש עם אצרות יבירי, הצליח לנהל שיחה עם הנשיא האמריקני. האחרון נשבע לבכי כלל. "יתכן מאוד שבונומבר עדיין אהיה נשיא", אמר. "היה" שבו מבחינתכם מדיה. לא אפרט אותו כרגע, אבל אני מציע שתיתקו אותו בחשבון".

"אדוני הנשיא", השיב הבכיר הישראלי,
 "הרשה גם לי להיות ישיר איתך. הבטחת שלא
 תיתן לאיראן להתגרען, ושום האופציות הלא-

ח'אמנאי מצ'פר

ההישגים החבלניים העיקריים של השבוע הראשון למתקפה נמנו בקצרה בפתח ישיבת צוות השבועה של ח'אמא. טפטוף טילים עקבי ועל ריכוזי האוכלוסיה היהודית בישראל, הרס אינזלט בשבת, הרג חניכי תלפיות ביום ראשון, מקרינה בתליאביב ביום שני. אבל עיקר המוקדיות של החבורה היה בחזית המדינית, ובתכנון הבאות.

"אני מודה שבר ביננו ארצות הברית
 לישראל", אמר עלי האנץ, "אני גם מודה
 על התפרקות משטר הסנקציות. אירופה גם מודה
 אותן, שלש לבד עם סין, רוסיה והודו. עוד
 כמה תמונות בטלוויזיה של אורחים איראנים
 רעים ומכנים בגלל הסנקציות והמתקפה
 הישראלית – וכבר לא יישאמן כלום. במצב
 הבינלאומי המפחיד הזה, הדרך להשמדת
 ישראל סלולה מכשיו יותר מאי פעם.

“אני רואה פה גם הודמנות לתליקן יחסיני” עם העולם הערבי. האחים המוסלמים הם, עקשיו הגורם המוביל בציונות הסנות, ופירושו הדבר שיש עם מי לדרב. הם כבר לא חוששים מאיתנו כמעצמה ערבית, לפחות לא בשנים הקרובות. איתנו נחלצים באונייה, שלא נפיק אצלם את השיעה. המטרה שלי היא ליצור ברית עם תורכיה, מצרים ותוניסיה, ואולי גם ירדן וסעודיה. נשכח את העדירות האסלאמית ממערב כול”.

בישיבה הוסכם ללחוץ על ארדואן שיק את הלחץ מאסד, לפנות למצרים שתתן את יחסיה עם הדרשות הפלשתיניות ועם ישראל, ובתמורה להבטיח לספק להגפם כ-3 מיליארד דולרים בשנה למשך שש שנים. "דרי" בשל עליית מחירי הגזפס אנו צפויים לרווחים עצומים בתקופה הקרובה", אמר ח'אמנאי.

"ומה עם המשטר שלנו הוא בסכנה?" שאל
 מפקד משמורת המופכה. "אם תהיה פלישה
 מבחוץ, העם האיראני לא יגן עלינו", הודה
 המנהיג העליון, היחיד בחדר שיכול להרשות
 לעצמו לומר דברים כאלה. "כולנו יודעים
 שנמאס להם מאיתנו. אבל זה לא יקרה. לא
 תהיה פלישה. ובכל מקרה, לא סתם יידלו
 השבוע את בתי המעצר."

על סדר היום היה גם פינוי אוכלוסייה באזור נתנו, בשל הרליפה הרדיואקטיבית. מבחינתו של היועץ לעניינים בינלאומיים ויליאמי, עניין זה היה קרש פפיצה למתקפה

דיפלומטית. "השד הגרעיני יצא מהבקבוק, וזה הזמן לדרוש שיגור פקחים שיפרקו את ישראל, המדינה חסרת האחריות הזאת, מהגרעין שלה".

המלצותיו של ויליאמי התקבלו גם
המעניין המדיני של כלפי ארצות הברית.
המטרה האסטרטגית שלנו, הגריר, היא
להצטרף לאמריקה לעוף מכאן – ובמקביל
להזיז את אומה. "נוריע ארצות הברית
שנצא לא תצא מהמורד התיכון, יש לנו באידו
השפעה גדולה טקסס שכולם לכבוש מידות
את דרום עיראק ואת כוויי; ומצד שני,
שנשאנו מוכנים לספק כל נפט ככל שתרצה.
האומה עצמ, להערכת, רוקק ארצות הלאות
העוורות אסלאמית באזור שלנו, גריד
הלאאליש לזכות בבחירות. בשביל זה אנחנו
למחלקת הציבור האמריקני את הסוכרייה של
אסקת הנפט."

עתה חולקה לגופכים הסוכריה המתוקה שלהם: אישור הפינוינים לתקופה הקרובה. חלקם לנו קצת זמן להתאושש, אבל הנה זה בא, הידי האמנא. שבתוך האחרון של אוקטובר עתידה הייתה איראן לפוצץ מכנית תופת בכורה בתל-אביב, ליוזם עשר פעולות טרור ברחבי העולם, ולהחיל משטר נוסעים בדרכים לבת"ג: באמצעות טיל יסאור שנוהג מאונייה בים התיכון. צוות השיגור ברח מיד לביאכט נעלם, ואיראן מידרה להודיע שעל המטוס היו מדעני לוחמה ביולוגית ישראלים. לבטן הרכה של הישראלים נודע פינוע הפעם מתחום הלוחמה הפסיכולוגית: לרשתות הלוחמה בעולם נמסרה קלטת, ריבה רגלים המישה טייסים ישראלים שביים מתחננים על חייהם.

הקלטת שוודרה גם בישראל, אך לא גרמה לכלי התקשורת המקומיים להתחיל לערער בריבונות על צדקת הדרך. עוצמת ההתרחשויות ותכיפותן לא הותירו לכך זמן.

גם מצד חמאס, עד לא מכבר בן חסותה של איראן, התגובה הייתה צוננת. בניגוד לציפיות, הארגון לא טיווח את ישראל. "השיקולים שלנו הם שיקולים של מדינה, לא של ארגון טרור", הסביר אסמאעיל הנטיה למקורביו. "לכן איראן העבירה את תמיכתה, עוד בתחילת השנה, לג'יהאד האסלאמי ולשכמותו. בינתיים, שישחקו האיראנים לפנינו ויכתשו את ישראל"

שלא איראן – אבל כרגע זה לא מה שעומד על הפרק. אני מזכיר לך שאני הנשיא האמריקני הכי מודע למגבלות כוחה של ארצות הברית. זאת ההתנהגות שלי לאורך כל הכוונה. היו לכם למשל ציפיות בלתי סבירות שאתערב במחומות במצרים כשמוכארכ הופל. ומה עשיתי, אתה כבר יודע".

בן השיח הישראלי זכר את דברי ראש הממשלה מאמש, והבליע חיוך. האיש מושיגנטון המשיך: "את הציבור האמריקני מעניין עכשיו, בקשר לכל הסיפור שלכם, דבר אחד, אם בכלל: שלא נסתבך במלחמה. אני ממליץ גם לכם, לא להפריז בהערכת היכולות שלכם, ולא לחשוש על מלחמה מתמשכת עם איראן".

"ומה אם זה כן יקרה?" שאל הישראלי. "תטילו עלינו אמברגו נשק?"

אם תבקשו תחמושת, תקבלו. לא על זה יקומו ויפילו החיסים בין ישראל לבינינו".

נסראללה מהסס

ירי הטילים מדרום לבנון דעך בשבוע השני והשלישי. "אני יורה על פי מה שאני צופה מישראל כתגובה", הגדיר זאת השיח' נסראללה באוזני עוזריו ברגע של גילוי לב. "אני לא רוצה להקים עליי עוד פעם את מה שהיה ב־2006. נעשה מה שצריך כדי לצאת גיבורים, להוראות כמי שהכו בישראל, וגם לעשות מעורף לחברים שלנו באיראן, אבל לא יותר". איראן הוסיפה לשגר מפעם לפעם טילים ארוכי טווח, מעלה את תל־אביב על ראש שמחתה. טילים מעזה שוגרו אל ערי הדרום, בעיקר כירי הג'יהאד האסלאמי ויתר הארגונים הקטנים שביקשו לחמם את הוויה בשליחות האיראנים. המאס השמיעי מרי פעם קול כדי לצאת ידי חובה. הרשות הפלשתינית – אפילו זה לא.

גם השכנה מצרים – מצרים של אחרי המגמה בתקשורת העולמית. אפילו באירופה מסוגלים להבין שרצח מאות נוסעים מממים איננו תגובה מתקבלת על הדעת להפגזת מתקנים צבאיים. אני מתכוון להצטלם לנאאס־אליהעולם, ונראג שכל ערוץ שמככר את עצמו ישדר אותו.

הבחירות לנשיאות, מצרים שצמצמה את הנוכחות הדיפלומטית של ישראל בבירתה לכדי משרד נטול רגל בתוך שגרירות שווייץ – שמרה על נצרה סגורה. עליית מחירי הנפט ומחירי ביטוח הספנות בעולם הסבה לה הפסדים כבדים, בגלל הפחתת נפח התנועה בתעלת סואץ. שקט בכל מחיר, זו הייתה הסיסמה בארמון הנשיאות בקהיר. רק את החרידות מסיני לישראל לא התאמצה מצרים במיוחד למנוע, ואלו הולידו כמה פיגועים בנגב.

במסגרת מדיניות ההכלה התאמצה הממשלה לכול את החיים תחת טילים לסכלים ככל האפשר, והורמה סכומים חסרי תקדים לסיוע לאזרחים וליישובים שנפגעו. התקשורת הישראלית, גם חוץ־לארץ', התחילה כבר לחמם את מנועי הניגוח – מה שהמריץ את מערכי רשות הישראליים תיראה במבט היסטרי כקו היונוק של המהפכה האסלאמית העולמית".

והוא פירט מהי אותה התנהלות נבונה, שתצא לפועל באופן מידי. "אמשיך לטפטף עם ארצות הברית", הפתיע תחילה. "באופן רשמי נמשיך להיות אויבים, אבל מבחינת התוכנית הגרעינית שלנו, לאמריקה יש כמה שנים טובות של שקט. אבקש ממנה להסיר את הסנקציות. שתתעסק בדברים אחרים.

אובמה יעשה את החשבון שלו. הוא יודע שאתנו יכולים לכבוש את עיראק. בהיעדר סנקציות, ובעזרת חברות אירופיות שיעזרו לנו לשקם את התשתיות, אנחנו בדרך לחזור להיות מעצמה של ייצוא נפט וגז. המודל שלי עכשיו הוא סין: מדינה עם משטר חוק, עם פיקוח הדוק על האזרחים – אבל עם פתיחות כלכלית כלפי חוץ.

"מהאירופים אני מתכוון לדרוש פגיעה בתשתיות המדיעית של אויבת המרע האסלאמי, ישראל, ובקשרים איתה. בלחץ תעמולתי, בעזרת ידידינו בעולם, נחזק את החרם

פה התשה איטית. נשקע בדרך־ך לאומי, ונמצא את עצמנו רצים אחרי הסינר של אמה אמריקה ומוכנים לכל דרישה שלה". ואכן, בבירת הרפובליקה האסלאמית ישבו חכמי הדת והמדינה ושיכסו עצה כיצד להפיק את המרב מהמצב הסטטי שנוצר. תמונת המציאות הכואבת במתקני הגרעין שהופעצו התחזרה והלכה: התוכנית המפוארת להשגת נשק יום הדין נסוגה אחור שבע שנים. "אני מוצא באסון הזה צד חיובי מאוד", אמר עלי

ח'אמנאי. "העם זועם. מדינה מוודה וחצופה קלקלה לו את הפרויקט המדיעי הלאומי. זה מלכד אותו סביב המשטר. גם מעמדנו בעולם המוסלמי התחזק, ובקרב נצליח לשכנע את מצרים לבטל את הסכם השלום עם ישראל. אם תגהל בתבונה, המתקפה הפראית של הישראליים תיראה במבט היסטרי כקו היונוק של המהפכה האסלאמית העולמית".

והוא פירט מהי אותה התנהלות נבונה, שתצא לפועל באופן מידי. "אמשיך לטפטף עם ארצות הברית", הפתיע תחילה. "באופן רשמי נמשיך להיות אויבים, אבל מבחינת התוכנית הגרעינית שלנו, לאמריקה יש כמה שנים טובות של שקט. אבקש ממנה להסיר את הסנקציות. שתתעסק בדברים אחרים. אובמה יעשה את החשבון שלו. הוא יודע שאתנו יכולים לכבוש את עיראק. בהיעדר סנקציות, ובעזרת חברות אירופיות שיעזרו לנו לשקם את התשתיות, אנחנו בדרך לחזור להיות מעצמה של ייצוא נפט וגז. המודל שלי עכשיו הוא סין: מדינה עם משטר חוק, עם פיקוח הדוק על האזרחים – אבל עם פתיחות כלכלית כלפי חוץ.

"מהאירופים אני מתכוון לדרוש פגיעה בתשתיות המדיעית של אויבת המרע האסלאמי, ישראל, ובקשרים איתה. בלחץ תעמולתי, בעזרת ידידינו בעולם, נחזק את החרם

האקמי על ישראל ונקרם גם חרם פינגס. נחזור על דרישתנו לפרק אותה מהגרעין. חזבאללה ימשיך לשגר טילים מפעם לפעם, בלי למתוח את החבל יותר מדי; הרי גם אנחנו לא רוצים שישראל תמצא תירוץ לרסק את בת בריתה האמיתית היחידה. בקיצור, אנחנו בדרך להגמוניה בעולם המוסלמי ולגימוד הישות הציונית".

התקשורת מתעייפת

לדבר תמיד קל. אפילו בפרסית, אם זה מה שמדברים אצלך בבית. אבל איך יש תוכנית ברדיו, הכול דיבורים? הכול דיבורים. ברק אובמה, ימים ספורים לפני הבחירות, קץ ברצף הפיגועים והשיגורים האיראניים והחליט שאינך איז אינך. הוא העביר לאיראן מסר ברור, שמוטב לה שתפסיק את הירי על ישראל, כי בקרוב תפקע סבלנותו. "כדי לעצור את זה, איננו זקוקים להתערבות צבאית מסיבית", הסביר רובר צבאי אמריקני לעיתונאים. "העוצמה האווירית שלנו היא כזו, שאנחנו יכולים לחסל כל משגר".

אובמה גם סידר הדלפה שלפיה הוא שוקל להכריז על תאריך, שלא לומר אולטימטום, לסיום מעשי האיבה. צוות מומחים ויועצים החל לגבש את ההצעה האמריקנית למוצא מהסכך. "זה יהיה משהו מוזן ההצעות הדיפלומטיות שכבר שמענו, נוסח ההצעה התורכית־ברזילאית מ־2010", אמר הנשיא לעיתונות הוא החצה, שוב שלא לייחוס, מסר שאמור לעבור לאיראנים: המתקפה הישראלית הוכיחה שגם אם אמריקה רוצה, היא אינה יכולה לעצור את ישראל.

כשישאל חשה שהיא עומדת על נפשה, לא אובמה יכול לבלום אותה, וגם לא שום נשיא שיבוא במקומו. לכן כראי לאיראן לשקול דרכים להגעה מכובדת לפתרון דיפלומטי. "הכבוד המוסלמי – כבודו במקומו מונח",

ברק אובמה, ימים ספורים לפני הבחירות, קץ ברצף הפיגועים והשיגורים האיראניים והחליט שאינך איז אינך. הוא העביר לאיראן מסר ברור, שמוטב לה שתפסיק את הירי על ישראל, כי בקרוב תפקע סבלנותו. "כדי לעצור את זה, איננו זקוקים להתערבות צבאית מסיבית"

העיר מיודענו החבר הבכיר בשמינייה, "אבל אני חייב להודות שמפחד אותי לא פחות הכבוד הישראלי. מניסיון העבר, אנחנו עלולים להיגרר לספירלה של תגובות הרדיות מסלימות רק כדי לא לצאת פראיירים". חששו אפיין את הממשלה כולה. המגמה בישראל הייתה עתה מגובשת: לא נגדירים. מכילים, סופגים, גם אכזות קשות – כי העיקר הוא הפגיעה בתוכנית הגרעין, ואתה כבר השגנו.

העיתונות הישראלית החלה בסיכומי הביניים, ומבקריי האוטומטיים של נתניהו נחלקו לשתי סיעות. חלקם טענו שמבצע יהלום היה כישלון, ושהפיגועים והטילים גרועים מאיראן גרעינית. אחרים, שהעדיפו להישמע מציאותיים יותר, בחנו להתפלפל: מהפצצה בשלוש־ארבע שנים, טענו, אבל גם כשהוא נבחר לפני שלוש שנים וחצי איראן הייתה רחוקה כמרחק הוה מהפצצה – ומכאן שנתניהו בעצם לא עשה כלום.

הרחייה של גמר הפרויקט האיראני כלל אינה העניין פה, אמר על כך חבר השמינייה הבכיר. "ברור שאם רק רחינו, לא עשינו כלום. השאלה היא אם במרווח הזמן שיצרנו נצליח לגרום לכישלון גמור של תוכנית הגרעין. ואיך מבטלים אותה? על ידי חדירה למוח שלהם: גם באמצעים אלימים, גם באמצעים דיפלומטיים וגם באמצעים מדיניים".

"רק שינוי המשטר באיראן יוכל להוביל לכישלון גמור של התוכנית", אמר לו ראש הממשלה. "בינתיים, אנחנו צריכים לשים סוף להקות הדם האות, של טיל הוא, על תל־אביב. מחוץ הבחירות בארצות הברית; ואם אובמה יעשה גם מדרתיים את מה שהוא אמר היום, נראה לי שאנחנו בכיוון הנכון".

לתגובות: dyokan@makorrishon.co.il